До тука си приказвахме ние съ дѣда Гри-
доръ малко като си позапирахме и вър-
вѣхме додѣто стигнахме до мостътъ дѣто
трѣбваше да се раздѣлимъ, защото азъ на-
мислихъ да ида прѣзъ моста да посетя дѣда Григо-
ра табака, старийтъ нѣкогашенъ епит-
ропъ, който бѣше епитропъ на училището
въ Долня махала когато прѣди двѣ години
не искаха ~~владиката~~ той бѣше на паза-
ринъ, а владиката го изпъди. Дѣдо Стоицко Григоръ
табака бѣше единъ отъ върлитѣ българи
въ цѣла Долня махала, той бѣше единъ отъ
приятелитѣ на Неофита Хилендарецъ Бозве-
ли и единъ отъ очарованитѣ отъ него въ Бъл-
гарщината и единичъкъ който се грижеше
за утвърждения на българщината въ До-
лня махала, той мразеше гърцитѣ отъ
душа и по-мразеше ги не по-малко отъ
~~дѣ~~ отецъ Неофита

Като отидохъ у тѣхъ й още видѣ, почер-
нийтъ старецъ стружеше кожи, остави си
работата, изведе ме горѣ, бабичката му
се зае негли да ме черпи съ сладко, а той и
повика, сладко не ни трѣба, сладкото го
дръжъ ~~за гърцитѣ~~ и за арбанашкитѣ кокош-
ки и за нашитѣ гъркомани долномах-
халенци, а намъ дай да сложи трапеза-
та, дай каквото е далъ господъ и на-
пълни оканицата. Додѣ се накане да на-
прави това що и зарѣча, ний са разпри-
казвахме, той ме разпита дѣ съмъ
билъ отъ какъ съмъ излѣзълъ отъ До-
лня махала, какъ съмъ се поминувалъ
и азъ му разправяхъ всичко що ми бѣ
минало прѣзъ главата като искахъ
прѣдъ него и сегашното си отчаяно
положение.

Дѣдо му приказвахъ азъ той не прѣстава-
ше гласно да псува да хули гърцитѣ и
поганцитѣ и нашитѣ българи. Слѣдъ ка-
то му исказахъ азъ историята си, поиска
ми разкажи и той какво станало въ
Долня махала подиръ моето заминава-
не, какъ владиката искалъ да ни па-
зари гръцки дискалъ и да имъ му плаща-
ме